

2.

Fællesrepræsentationen

for

Dansk Skibsfart.

København, den 28. August 1911.

Afskrift.

Til Ministeriet for Handel og Søfart.

I Anledning af det med det høje Ministeriums Skrivelse af 11. f. M. fremsendte Udkast til Forslag til Lov om Ændring i Lov om Lodsvæsenet af 13. Juli 1879 m. m. skal Repræsentationen tillade sig at fremsætte følgende Bemærkninger.

Som det vil være det høje Ministerium bekendt, har Fællesrepræsentationen ved flere Lejligheder — deriblandt navnlig i Henvendelse til Regeringen af 10. Februar 1905 samt ved Skrivelse til Ministeriet for Handel og Søfart af 12. November 1908 — udtalt sig for en saa vidt mulig gennemført Centralisation af Skibsfartens Sager. I Overensstemmelse hermed har man anset det for rettest ved Behandlingen af den foreliggende Sag, der betegner en ikke uvæsentlig Ændring i Lodsvæsenets Administrationsforhold, at henlede Opmærksomheden paa Ønskeligheden af, at det gøres til Genstand for Regeringens velvillige Overvejelse, hvorvidt Lodsvæsenets Bestyrelse maatte kunne henlægges til Ministeriet for Handel og Søfart.

Blandt de mange Momenter, der efter Repræsentationens Formening tale stærkt til Gunst for et saadant Skridt, skal her peges paa følgende:

Lodsinstitutionen opretholdes saa at sige udelukkende af Hensyn til den private Skibsfart. Alle Spørgsmaal, der angaa Lodsvæsenets Lovgivning og Administration, saasom: Nedlæggelsen og Oprettelsen af Lodserier, Fastsættelsen af Lodsernes Antal ved de enkelte Lodserier, Udfærdigelsen af Reglementer og Takster for Lodserierne, Instruksen for det ved Lodsvæsenet ansatte Personale, Bestemmelser vedrørende Lodstvang, Reglement for Lodsnung under Bugsering samt for Lodsnung i Almindelighed, af hvilke mange i Tidens Løb have givet Anledning til efter vor Formening berettigede Besværinger fra Skibsfartens Side — berøre alle meget dybtgaaende Interesser for Søfarten. Ogsaa Lodsvæsenets Personaleforhold har Krav paa den private Skibsfarts Interesse. Lodsvæsenets underordnede Personale, de udøvende Lodser, rekruterer fra dennes Rækker, men derimod ingen Sinde det virkelig overordnede Personale og Lodsvæsenets Embedsetat. Denne fuldstændige Mangel paa Avancementsmulighed virker efter Repræsentationens Opfattelse i Længden uheldigt, idet den tjener til at nedsætte Tilgangen af dygtige og energiske Folk til Lodsetaten.

Uden i øvrigt ved denne Lejlighed at komme ind paa dette særlige Spørgsmaal skal man tillade sig at henvise til Repræsentationens Skrivelse af 28. Maj f. A., i hvilken man udførligere har behandlet Spørgsmaalet om Adgang for Koffardimarinen Befalingsmænd til at beklæde saadanne Stillinger, som naturligt kunne siges at henhøre til Handelsmarinen.

Alle de foran omtalte Interesser, der efter deres Natur ligge Orlogsmarinens Virksomhed og Formaal fjernt, kunne efter Repræsentationens Anskuelse vanskelig til Stadighed paaregne den fornødne Agtpaagivenhed og Forstaaelse hos Marineministeriet, for hvilket dette Omraade naturligt maatte blive af mindre fremtrædende Betydning, medens Varetagelsen af de nævnte Interesser for det civile Ministerium for Søfart af nærliggende Grunde maatte blive en Hovedopgave.